

UCHWAŁA Nr XII/153/2015

RADY MIASTA MŁAWA

z dnia 1 grudnia 2015 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność
Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Mławie**

na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015r. poz. 1515) w związku z art. 229 pkt 3 i art. 237 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013r. poz. 267 z późn. zm.) Rada Miasta Mława uchwała, co następuje:

§ 1

Skargę Pana Jarosława Szatkowskiego na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Mławie uznaje się za bezzasadną z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu.

§ 2

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miasta Mława do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta

mgr Leszek Ośliżłok

UZASADNIENIE

Odnosząc się do zarzutów zawartych w skardze Pana Jarosława Szatkowskiego złożonej do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Ciechanowie na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Mławie i przesłanej do załatwienia według właściwości zawiadomieniem Nr SKO/I/I/669/2015 z dnia 15 października 2015r. wyjaśniam:

Faktem bezspornym w sprawie jest, że w dniu 10 sierpnia 2015r. Pan Jarosław Szatkowski złożył do tut. Ośrodka 27 wniosków o przyznanie pomocy w formie zasiłków celowych na żywność, opłaty na czynsz, ścieki, odpady, energię elektryczną, zimną wodę, abonament wodno-kanalizacyjny, gaz, pokrycie kosztów ogrzewania ciepłej wody użytkowej oraz na leki (18 wniosków). Rozpatrując przedmiotowe wnioski wydano łącznie 4 decyzje, w tym 3 przyznające pomoc w formie zasiłków celowych na żywność, opłaty za „media” oraz na leki w łącznej kwocie 208,00 zł. Wydano również jedną decyzję odmawiającą pomocy na pokrycie kosztów ogrzewania ciepłej wody użytkowej. Decyzje wydane w przedmiotowej sprawie są decyzjami ostatecznymi i zostały wykonane. W każdej z wydanych decyzji zawarte zostało pouczenie o przysługujących stronie środkach zaskarżenia, z których skarżący nie skorzystał.

W dniu 9 września 2015r. skarżący złożył 29 wniosków o przyznanie pomocy w formie zasiłków celowych na zakup węgla, żywność, opłaty na czynsz, ścieki, odpady, energię elektryczną, zimną wodę, abonament wodno-kanalizacyjny, gaz, pokrycie kosztów ogrzewania ciepłej wody użytkowej i leki (19 wniosków) oraz 1 wniosek o przyznanie pomocy w formie zasiłku okresowego.

W wyniku rozpatrzenia wniosków wydano łącznie 6 decyzji, w tym 4 przyznające pomoc w formie zasiłków celowych na łączną kwotę 510,02 zł, 1 odmowną na pokrycie kosztów ogrzewania ciepłej wody użytkowej, a ponadto przyznano zasiłek okresowy na okres 2 miesięcy w wysokości 271,00 zł za miesiąc wrzesień 2015r. i 317,00 zł za miesiąc październik 2015r.

Wynikająca z decyzji pomoc została skarżącemu udzielona. Odwołań od decyzji przyznających pomoc, jak też od decyzji odmawiającej jej udzielenia skarżący nie wniósł.

W dniu 9 października 2015r. skarżący złożył 38 wniosków o przyznanie pomocy w formie zasiłków celowych na żywność, opłaty na czynsz, ścieki, odpady, energię

elektryczną, zimną wodę, abonament wodno-kanalizacyjny, gaz, pokrycie kosztów ogrzewania ciepłej wody użytkowej i leki (29 wniosków).

W złożonej skardze skarżący nie stawia zarzutów dotyczących terminów załatwienia składanych wniosków o przyznanie pomocy, jak też nie kwestionuje wysokości przyznanej pomocy, nie neguje również rozstrzygnięć w zakresie odmowy udzielenia pomocy w formie zasiłku celowego.

Nie akceptuje natomiast sposobu rozpatrywania składanych wniosków poprzez wydanie przez organ jednej decyzji dotyczącej więcej niż jednego wniosku o przyznanie zasiłku celowego zarzucając organowi świadome łamanie przepisów prawa, a tym samym lekceważenie i złe traktowanie osoby skarżącego.

Zarzuty skarżącego są bezzasadne, a mianowicie:

Z treści pisma z dnia 9 września 2015r. nie wynika, aby skarżący oczekiwał udzielenia na nie odpowiedzi. Pismo jest wyrażeniem przez skarżącego swojego niezadowolenia ze sposobu wydawanych przez organ decyzji, braku akceptacji dla sposobu załatwiania wniosków o udzielenie pomocy, a przede wszystkim jest „pouczaniem” organu, w jaki sposób winien załatwiać wnioski skarżącego zgodnie z jego oczekiwaniami, z tym że już w złożonej skardze oczekiwania określa jako żądania, którym organ ma sprostać.

Organ załatwia wnioski skarżącego (tylko w miesiącu sierpniu, wrześniu i październiku br. skarżący złożył łącznie 94 wnioski o pomoc) w oparciu o obowiązujące przepisy prawa i w najlepiej pojętym interesie skarżącego, nie może jednakże uwzględnić w każdym przypadku „żądań” strony, co do sposobu załatwienia wniosku.

Skarżący, jak wynika z opisanego na wstępie stanu faktycznego składa po kilkanaście, a nawet po kilkadziesiąt wniosków w jednym miesiącu, co prowadzi do ich kumulacji i wymusza prowadzenie jednego postępowania wyjaśniającego w sprawie.

Podnieść w tym miejscu należy, że w pełni zasadnym jest wydanie przez organ jednej decyzji w sytuacji, gdy organ dokonuje ustaleń w zakresie aktualnej sytuacji osobistej, majątkowej i zdrowotnej wnioskodawcy na skutek złożenia przez stronę kilku bądź nawet, jak w tym przypadku kilkunastu lub kilkudziesięciu wniosków o udzielenie pomocy.

Takie działanie organu znajduje oparcie w ugruntowanym już orzecznictwie sądów administracyjnych w sprawach o identycznym lub zbliżonym stanie faktycznym.

Wszystkie wnioski składane przez stronę dotyczyły potrzeb bytowych, które warunkowały przyznanie zasiłku celowego zgodnie z art. 39 ust. 1 i 2 ustawy o pomocy społecznej.

Zasiłek celowy organ przyznaje w celu zaspokojenia niezbędnych potrzeb bytowych, w szczególności na pokrycie całości lub części (w zależności od sytuacji zainteresowanego

i środków jakimi organ dysponuje na ten cel) zakupu żywności, leków i leczenia, opatu, odzieży itp.

W sytuacji gdy rozpoznanie różnych wniosków zbiega się w czasie, to organ nie tylko powinien, ale jest wprost zobowiązany do ich oceny według stanu faktycznego i prawnego istniejącego w dacie rozstrzygnięcia w sprawie w drodze decyzji administracyjnej.

Wnioski składane przez Pana Szatkowskiego Jarosława są rozstrzygane przez organ w drodze decyzji administracyjnych, a więc postępowanie w tych sprawach toczy się z zastosowaniem przepisów kodeksu postępowania administracyjnego. Skoro tak, to zgodnie z art. 12 kodeksu postępowania administracyjnego organ prowadzący postępowanie ma obowiązek stosowania w postępowaniu zasady szybkości i ekonomiki postępowania. Kolejna podstawa prawna przesądzająca o prawidłowości postępowania organu w zakresie połączenia wniosków strony i rozpatrzenia ich w drodze jednej decyzji administracyjnej stanowi art. 62 kodeksu postępowania administracyjnego. Otóż przepis powyższy stanowi, że w sprawach, w których prawa lub obowiązki stron wynikają z tego samego stanu faktycznego oraz tej samej podstawy prawnej i których właściwy jest ten sam organ administracji publicznej można wszcząć i prowadzić jedno postępowanie dotyczące więcej niż jednej strony.

Wprawdzie zacytowany wyżej przepis dotyczy innych jeszcze stron postępowania jednakże w ślad za orzecznictwem sądów administracyjnych można go stosować również w postępowaniu dotyczącym tej samej strony, jeżeli te warunki są również spełnione (wyrok NSA z dnia 3 lutego 1999 r. Sygn. akt I SA630/98 Lex Nr 39 211).

W tej konkretnej sprawie spełnione zostały wszelkie przesłanki skutkujące zastosowaniem art. 62 kodeksu postępowania administracyjnego, a mianowicie: sytuacja życiowa wnioskodawcy w miesiącu sierpniu i wrześniu 2015r. nie uległa zmianie, przepisy prawne stanowiące podstawę wydania decyzji były takie same, organem właściwym do wydawania decyzji był Dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Mławie.

Przepis art. 62 kodeksu postępowania administracyjnego nie określa w jakiej formie organ ma decydować o połączeniu spraw, a więc nie ma obowiązku wydawać w tych sprawach postanowienia. Prowadzenie w każdej sprawie osobnego postępowania, w tym zbierania dowodów, m.in. poprzez ustalanie do każdego z wniosków kryterium dochodowego strony byłoby pogwałceniem przez organ zasady szybkości i ekonomiki postępowania wynikające z art. 12 kodeksu postępowania administracyjnego.

Skoro zgodnie z art. 14 ustawy o pomocy społecznej w sprawach nieuregulowanych w tej ustawie stosuje się przepisy kodeksu postępowania administracyjnego, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, to do spraw z zakresu pomocy społecznej z modyfikacjami wynikającymi z tej ustawy należy stosować art. 62 kodeksu postępowania administracyjnego, co w pełni potwierdza wyrok WSA w Warszawie, sygn. akt V SA/WA 2177/12 z dnia 26 lutego 2013 r.

W każdej sprawie skarżącego organ działa w oparciu o obowiązujące przepisy prawa, prowadzi postępowanie mające na celu dokładne wyjaśnienie sprawy, a rozstrzygnięcia dokonuje w oparciu o ocenę całego zebranego i rozpatrzonego materiału dowodowego.

Niezależnie od powyższego Pan Jarosław Szatkowski korzysta regularnie ze świadczeń pieniężnych pomocy społecznej od miesiąca listopada 2012r. (zasiłki celowe i zasiłki okresowe).

I tak skarżący otrzymał następującą pomoc:

- w 2012 r. w formie zasiłków okresowych w łącznej kwocie 542,00 zł,
- w 2013r. na łączną kwotę 4 218,59 zł w tym, zasiłki celowe na kwotę 2 050,59 zł i zasiłki okresowe na kwotę 2 168,00 zł,
- w 2014r. na łączną kwotę 5 749,89 zł, w tym zasiłki celowe na kwotę 2 490,89 zł i zasiłki okresowe na kwotę 3 252,00 zł
- w 2015r. na łączną kwotę 4 725,96 zł, w tym zasiłki celowe na kwotę 1 969,96 zł i zasiłki okresowe na kwotę 2 756,00 zł.

W latach 2012 – 2015 zostały wydane następujące decyzje administracyjne przyznające świadczenia z pomocy społecznej:

- w 2012r. została wydana 1 decyzja na zasiłek okresowy,
- w 2013r. zostało wydanych 117 decyzji na zasiłki celowe i 4 decyzje na zasiłki okresowe,
- w 2014r. zostało wydanych 157 decyzji na zasiłki celowe i 6 decyzji na zasiłki okresowe,
- w 2015r. zostało wydanych 111 decyzji na zasiłki celowe i 5 decyzji na zasiłki okresowe.

Zainteresowany korzysta także z pomocy żywnościowej pozyskiwanej przez Stowarzyszenie Wspierania Społeczności Lokalnej „Bądźmy Razem” działające przy Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w Mławie.

Pan Jarosław Szatkowski miał również kilkakrotnie proponowaną przez pracownika socjalnego pomoc w formie gorących posiłków, korzystania z magazynu rzeczy używanych prowadzonego przez tut. Ośrodek i korzystania z bezpłatnego poradnictwa specjalistycznego prawnego i psychologicznego. Odmówił korzystania z pomocy w formie gorącego posiłku i nie korzystał z innych zaproponowanych form pomocy.

Z tych względów skargę skarżącego uznać należy za bezzasadną.